

Chery, ma chérie

Modest Guinjoan / Josep Maria Llaurador

La història de les empreses multinacionals a Catalunya és llarga i rica en casuística. Pocs dubten de la seva aportació al progrés econòmic i tecnològic del país, malgrat que darrerament, amb les deslocalitzacions, més aviat se'n van que no pas en vénen. Un dels casos més curiosos i actuals el trobem en la xinesa Chery, el cinquè fabricant d'automòbils del país més poblat del món. Fa uns anys va comprar la cadena de muntatge del Toledo, un model de Seat que va quedar obsolet i que va interessar per al mercat xinès, quan la Xina no era el que és ara; ara el comercialitza a molts països. Chery produeix cotxes de baix cost i creix al món - i a fe de Déu que al mercat europeu, i molt més a l'espanyol- i hi té un gran futur tal i com va l'economia.

Sembla que l'empresa podria invertir a Catalunya en un projecte de 1.000 milions d'euros, una producció de 300.000 vehicles anuals i la creació de 3.000 llocs de treball directes, per bé que hi ha qui ho posa en dubte, perquè acaba de tancar una inversió a Turquia. Des de la perspectiva dels llocs de treball i de la connexió amb la indústria auxiliar de l'automòbil existent a Catalunya, lògicament, millor que vingui. El que xoca és que un ex-seguidor d'un país subdesenvolupat sigui cobejat en un país desenvolupat, que ara aquest –el nostre- vagi al darrere d'aquell a qui ha venut allò que no li servia, per aconseguir que inverteixi aquí per fabricar cotxes barats. Però encara xoca més el fet que, ni abans ni ara, el país –el nostre- no hagi estat capaç de generar una marca pròpia en aquest sector. Per ara, l'aportació més "catalana" que s'ha fet a Chery és que ha fitxat Messi com a imatge del model Riich, la seva marca de gamma alta.